

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamationes, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Caput XX. Ostendit in via orationis nunquam deesse consolationes,
consulitque suis monialibus, vt hisce de rebus semper illarum colloquia
sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

S.
Theresia

Opera
in VI
libris

seris, ita vt sola capitis inclinatione, ad ex eo bibendū, opus esse videatur, quamprimum rem bene inchoatam penitus abrumperetis, & sic hoc ce bonum deperderetis, veritate ne forte vires vobis deficiant ad persequendum ad illum, deinde vt ad hoc aprae non sitis. Cogitate verō Dominum omnes omnino homines ad hoc inuitare; & quia is ipsamet veritas est, hinc de eo nullatenus est dubitandum. Nisi enim conuiuium hoc generaliter pro omnibus institutum fuisset, Dominus nos omnes quotquot sumus, ad hoc minimè inuitasset, & esto etiam nos inuitasset, non dixisset nobis, *Ego vobis potum dabo*. Diceret enim potuisset, *Venite omnes, quia certe nullum damnium aut iacturam facietis; quibus autem mihi placuerit, iis potum dabo*. Sed, quia sine tali restrictione in genere dixit *Omnibus*, certissimè mihi persuadeo, omnibus qui in via non habent, aquam hanc viuam minimè defuturam. Dominus porro, qui aquam hanc pollicetur, nobis pro magna misericordia sua gratiam, ad eamdem prout quidem quæri oportet, quarendam concedere dignetur.

*Aqua vite
nō deest in
via non ha-
rentibus.*

CAPVT XX.

OSTENDIT, IN VIA ORATIONIS NUMQVAM CONSOLATIONES deesse, idque varijs modis ac rationibus. simul & monialibus suis consolat, vt hisce de rebus semper illarum colloquia sint.

*Varia sunt
ad Deū ten-
dendi via.*

Videor superiore capite aduersantia & repugnantia dixisse ijs, quæ iam antè dixi: dum enim consolabar eas, quæ huc minimè perueniunt, varias aiebam Dominum habere vias, quibus ad ipsum peruenitur, quemadmodum & multas domus eius mansiones habet. Quod illi iterum dico & repeto: cum enim Maieestas eius optimè imbecillitatem nostram nosset, pro sua misericordia illi quidem omnimodis prospexit: tamen non dixit, vt hi per hanc, illi per illam viam incederent, immo tantam magnam eius misericordiam fuit, neminem vt impediatur omnimodis procurare & conari quod ad hunc vitæ fontem perueniat, & de eo bibat. Sed ipse in æternum benedictus. Quam porro meritò me impedire, & hoc mihi prohibere potuisset: sed quia, cum primùm inciperem, mihi non precepit, vt desisterem, sed vt in ipsum profundum conijcerer, fecit: certissimè mihi persuadeo, nemini id eum prohiberetur. imò, quod amplius est, plena nos voce apertè & publicè vocat; sed, quia ad eò bonus est, nos minimè cogit: & quod etiam longè plus est, diuersimode sane eos qui se sequi volunt, potat, vt nullus non refectus & inconsolatus abeat, aut siti emoriatur. nam è fonte hoc abundantissimo fluunt riuuli, alij quidem magni, alij parui, & subinde etiam riuuli pro pueris; nam: hi illis sunt

*Omnes aper-
tè vocat
Dominus,
sed neminè
sogit.*

ficiunt: alioqui si multum aquæ simul conspicerent, perterrerentur. Atque hi sunt qui adhuc in principijs sunt, & primùm incipiunt. Nolite ergo timere, carissimæ, ne præ sit emoriâmini. In hac quippe via numquã aqua consolationis deest, saltem non tam valdè deest, quin id tolerabile sit. quod cum ita sit, meum consilium sequamini, & nolite in via hæere, sed strenuè certate, etiam ad mortem vsque, cum ad nihil aliud huc, quã ad certandum, veneritis. Et, si semper cum hoc proposito & intentione progrediamini, vt scilicet mori malitis, quã ad viã finè pertingere vos posse desperetis ac deficiatis, tamen si aliquam vos Dominus in hac viã sitim pati sinat, certæ estote, illum in futura, quã in omne æuum durat, summa in abundantia vobis potum daturum, ac sine timore, ne ipse vquam vobis desit; faxit autem Deus, ne ei vquam defimus. Amen.

Iam, vt prædictam viam ita incipiamus, vt non iam inde à principio in ea erremus, ostendamus paucis, quomodo iter hoc incipiendum sit; nam in hoc præcipuus rei cardo vertitur; imò hoc esse dico à quo omnia quã maximè dependent. Non tamen dico, illum quitale propositum quale iam describam, non habebit, propterea non debere incipere; quia Dominus ipsum paulatim perficiet, & esto nõ nisi vnũ in ea passum progredetur, tantum id in se virtutem continet, vt certus esse possit, nihil se perditurum, sed aliunde id ei compensatum iri. Perinde id est, (vt ita dicam) ac dum quis aliquod granum Indulgentijs donatum habet; quas quidem ipse lucratur, dum semel orat quæ legi præscripta sunt; & quo sæpius legit, quo etiam sæpius eas lucratur: at si nunquam præcepta legit, sed granum arca inclusum seruat, satius foret, ipsum non habere. Ad eò vt, licet postea per eandem viam non ingrediatur, id tamen quod per eam progressus erit, magnam illi lucem dabit, ad bene per alias vias ingrediendum; & quo plus ingressus erit, & maiorem lucem accipiet. Itaque certò sibi persuadeat, omnino nullum sibi ex eo damnũ accessurum, q̄ hanc viam inire cœperit, esto eam postea etiam deserat: bonum quippe numquam nocet. Quapropter semper operam dabit, carissimæ, habita videlicet ad id opportunitate, vt omnibus qui vobiscum agent, & quibuscum aliquam familiaritatem inibitis, timorem, quo minus tantum bonum incipiant, adimatis. Et per amorem Dei vos obtestor, ita vt vos geratis, vt vestra conuersatio semper ad aliquod illius, quicum ageris, bonum referatur, cum ad animarum bonum vestra tendere oratio debeat: & hoc vos semper à Domino perere oportet. Nec sanè consentaneum esset, carissimæ, hoc omnimodis non procurare. Vultisne bona consanguinea esse? vera amicitia in hoc sita est. Vultisne bona amica & intima haberi? aliã viã quã hac haberi non potestis.

*Quomodo
via ad Deũ
ducens in-
uenta sit.*

*Nemo ti-
met Deũ
querere.*

*In quo verò
amicitia sita
est.*

Date

Date operam, vt sic in cordibus veritas ipsa locum habeat, vt habere per meditationem debet, & ad oculum videbitis, quo in proximum nostrum amore ferri debeamus.

Non est iam tempus, carissima, crepundia puerilia trahendi (neque enim aliud hæc mandata amicitia, esto etiam bonæ sint, se se videntur:) neque talis inter vos lingua audiri debet aut inueniri. *Dilige me*, vel, *Nondilige me*; idque nec cum consanguineis, nec cum alio quolibet, nisi vobis illæ amicitia ad sublimem aliquem finem, & profectum animæ illius referantur. Fieri enim potest, vt, quò frater aut alius de consanguineis tuis, aut huiusmodi, aliquam ventrem audiat & admittat, talibus eum necesse sit verbis, & amoribus, quæ sensualitati semper placent, ad eam dissonare. Et hoc non raro, vt beneuolum & bonum aliquod verbum (ita enim id vocant) pluris hi faciant, & melius per hoc disponendi sint, quàm per multa verba quæ initio de Deo adferuntur, & talia ei postea gratiora sint, & melius sapiant. Quare talia verba, in tali occasione cautè prolata, scilicet, vt per ea bonum aliquod fiat, non veto; at, si ad tale quid non referantur, nullum inde bonum, sed ingens malum, (vt tamen id ipsa nequaquam intelligatis aut percipiatis) sequi potest. Norunt saltem Religiosas esse, & vestram conuersationem & negotiationem de oratione esse. Quocirca videte, ne sic apud vosmetipsas dicatis, Nolo, vt bonam æstiment: nam ex eo quod in vobis vident, communis publicum bonum aut malum dependet. Et sanè magnum malum foret, illas, quibus tam magna de nulla re alia, quàm de Deo, loquendi obligatio, incumbit (quales sunt Moniales) vt bonum conuenerit, & velle hac in re simulare, nisi id interdum ad maius quod bonum tendat. Hæc vestra est negotiatio & linguæ: quam discat oportet is qui vobiscum conuersari vult; sin minus, ipse vobis conuete, ne quid de eius lingua addiscatis; quod vobis infernus quidam erit. si vos propterea vt rusticanas & stupidas ducant, parum rebus multo etiam minus, si vos vt hypocritas & simulatrices existiment. Hoc saltem inde lucrabimini, quòd nullus vos sit iniustus, quàm qui linguam hanc pernoscat: quis enim qui Mosarabicè loqui nescit, tantum loqui gestiat & gaudeat cum eo, qui aliam quàm illam linguam loqui non potest? itaque vobis nec molesti erunt, nec damnum creabunt. neque enim paruum damnum foret, vos nouam linguam loqui incipere; & omne vestrum tempus in hoc consumeretis. Tam enim id intelligere ipsa non potestis, atque ego, vt pote quæ quantum ad id animæ noceat, sum experta. dum enim vnum addiscere videtur, obliuiscitur alterum; & est hoc illi perpetua quædam inquietudo.

*Quæ Religio
arui esse
lingua debet.*

S.
Theresia

Opera

IV VI
156

quam vos omnimodis effugere oportet. Nam ad hanc viam, quam exponere incipimus, nil magis necessarium est, quam animæ pax & tranquillitas. Si, qui vobiscum agent, linguam vestram addiscere volent, (esto vestrum non sit, eam docere) magnas tamen, quæ in ea addiscenda comparantur, diuitias illis aperire poteritis: nec est, quod huius vos rei vllatenus tædeat aut pigeat; sed per pietatem, amorem, & orationem operam date, vt id illi bene cedat, vt videlicet ipse, audito, quid in eo situm est, lucro, magistrum & directorem quærat, qui in hoc ipsum instruat, neque enim parua Dei erga vos gratia foret, si aliquam animam ad hoc bonum capessendum excitare possitis. Sed quàm multa & varia occurrunt de hac via loqui incipienti, etiam illi qui per eam tam malè ambulauit, vt ego. Det Deus, carissimæ, vt melius hoc vobis possim dicere, quàm re ipsa fecerim. Amen.

*Religiosa
gere possunt
de bono via
Domini.*

CAPVT XXI.

QUANTI REFERAT VT QVIS FIRMO CVM PRO-
posito in oratione se exercere incipiat, & omnes
quas diabolus opponit difficultates, parum
moretur.

Nolite mirari, carissimæ, quod ad tam multa eum reflectere & obseruare oporteat, qui diuinum hoc iter ingredi vult: ipsū quippe via regia est, ad celum conducens, & quia per illam incedentes, magnum thesaurum sibi comparant, hinc nemo mirari debet, si caro is (prout quidem nobis videtur) cõstet: tempus veniet, quo intelligemus, quàm parua & nihilum sint omnia, quibus tantum præmium comparatum est. Vt ergo ad eos, qui per ipsam ambulare, & non antè quiescere volunt, quàm ad finem peruenerint, qui est de aqua hac vitæ bibere, reuertar, quomodo scilicet incipere debeant; censeo, permultum, imò totum, inde dependere, vt magnū & generosum quoddam propositum faciamus non antè desinendi, quàm ad hoc peruenerimus, quidquid demum eueniat, sequatur quidquid vult, tanto labore constet quanto potest, murmurent quicumque volunt, eò pertingam vel in via antè exspirem, vel ad vitæ labores ferendos satis fortis non sum; denique totus terrarum orbis excidat & pereat: quemadmodum sæpè nobis ab alijs dicitur: Est hoc valdè periculosum, illa & illa per hoc perijt, alius ille deceptus est; alius qui multum orationi vocali deditus erat, lapsus est; nocent hæc virtuti; non sunt hæc mulierum, diabolus illis forsitan illudet, facius esset illas nere, hisce subtilitatibus illæ opus non habent, Oratio DOMINICALIS & ANGELICA Salutatio

*Via diuersa
hinc in celum.*

k a illis